

Izhaja razen ponedeljka in dneva po
prazniku vsak dan.
Uredništvo in upravnništvo: KRŠKO.
Naslov za dopise: »Naprej«, Krško.

Čekovni račun: št. 13.807.
[začasno še tudi 13.321]

NAPREJ

Stane mesečno 25 Din,
za inozemstvo 35 Din,

Oglasi: prostor 1x87 mm 1 Din
Malloglasi: beseda 50 p, najmanj 5 Din
Dopise frankirajte in podpisujte,
sicer se ne priobčijo. Rokopisi se
ne vračajo.

Reklamacije za list so poštn. proste.

Glasilo Socialistične stranke Jugoslavije.

Letnik VI., šte. 31.
Četrtek, »Naprejeva« številka
izhaja kot tednik:

LJUDSKI GLAS

Glasilo Kmetko-delavske zveze.

Stane letno 60 Din, — mesečno 5 Din.

Krušič je zmagal!

Celih 25 glasov le združil na svojo resolucijo, dru-
gi so mu — ušli.]

Prejeli smo sledeči dopis.

Trbovlje. V petek 25. julija t. l. se je vršilo
člansko zborovanje kraj. pol. org. SSJ v Trbovljah,
na katerem se je razpravljalo o zedinjenju delav-
stva obeh soc. smeri Slovenije, ter so se vsi nav-
zoči proti 4 izrekli za zedinjenje na temelju sklepa
revirne konference, vršeče se 6. julija in objavlje-
nih v »Napreju« z dne 11. julija št. 79. Resolucija
je bila sprejeta s pripombo, da se k 4. odstavku še
doda: 6 članski paritetni odbor naj potem, ko bo
na obeh straneh ugotovljeno število članstva v org.,
to objavi v obeh soc. listih, da bodo še pred skup-
nim kongresom člani informirani, kje so te organi-
zacije in kakšno moč da predstavljajo. — S tem je
pokazal trb. org. proletarijat, da želi iskreno zedin-
jenje vsega delavstva v eno močno soc. stranko,
ter bo to delo nadaljeval do končnega zedinjenja,
zavedajoč se velevažnega izreka našega učitelja in
prvoboritelja Karla Marksa: Proletarci vseh dežel,
združite se. — Kraj. pol. org. SSJ. — Ivan Kru-
šič, t. č. predsednik.

K temu je Krušič dodal še sledeče ocvirke:

Nasprotnikom zedinjenja.

Odkar se je vršila v Trbovljah konferenca re-
virnih zaupnikov SSJ in so bili nje sklepi v vseh
soc. listih Slovenije objavljeni [ne na org. poslani,
kakor to uredništvo trdi. Op. pis.], so nekateri so-
drugi popolnoma iz sebe in bljejo na vse strani ka-
kor zbesneli: revolucija, pravilnik, korupcija, jav-
nost, zahrbtnost — to je na dnevnem redu, popol-
noma so pa pozabili na tiste, ki stranko tvorijo, ka-
ko se jim godi, kakor tudi na meščanske stranke
in vladajoči režim, ki od dneva do dneva jemlje
delavstvu že priborjene pravice. Uredništvo v dol-
goveznih člankih razkriva duše zarotnikov, jih mr-
cvari, obliha v gnojnico, samo zato da bi delavstvo
ne prišlo do enotne organizacije, potem katere bi
si lahko izbojevalo boljše bodočnost kakor tudi so-
cialno zakonodajo.

Ko sem zahteval sejo pokr. odbora da jo naj
tajništvo skliče, je namesto da bi jo sklicalo, napi-
salo k moji zahtevi dolg komentar, v katerem pravi,
da se mu ne zdi potrebno, da bi mlatili prazno
slamo. Zedinjenje proletariata, enotna organizacija
delavski položaj, to je pri tajniku prazna slama.
To si, sodrugi, dobro zapomnite, kdo je tisti, ki ze-
dinjenja noče in s tem tudi noče, da bi delavstvo
prišlo do svojih političnih pravic in do boljše ek-
sistence, kakor jo imamo danes, ko smo po zaslugi
nas samih, ko se med seboj prekljamo, izgubili vse.
kar smo si poprej potom dolgoletne borbe priborili.
Ali imamo zato stranko, da smemo plačevati pri-
spevke, da žanjimo vzdržujemo ljudi ki ovirajo ze-
dinjenje delavstva, sami pa čeprav od lakote pogin-
emo? Jaz vsaj mislim da ne, in tako mislijo tudi
drugi delavci zato bomo tudi šli preko vročih glav
v enotno organizacijo, ako je to raznim tajnikom in
urednikom všeč ali ne. Kdor pa še nadalje hoče o-
virati zedinjenje in razbijati delavski pokret, ta naj
gre rajši h klerikalcem ali liberalcem, ker tja spa-
da, ker oni imajo patent na demagogijo, zavijanje
in razbijanje soc. delavskih organizacij.

Delavstvo trb. revirjev je bilo med prvimi v
Sloveniji, ki je čutilo potrebo stopiti v vrste med-
narodne socialistične org. proletariata in v borbo za
socializem, zavedajoč se, da sloga jači nesloga tla-
či. Zato je tudi sedaj v tej kritični dobi, ko preži
od vseh strani sovražniki, da odvzame delavstvu
še te malenkostne pravice, ki jih ima, prevzel akci-
jo za konsolidacijo del. pokreta, in jo bo tudi na-
daljeval toliko časa, dokler ne bo soc. proletarijat
Slovenije zedinjen, vzlic vsem nasprotnikom zedin-
jenja.

Na osebne napade, ki jih je naš list poln, pa
ne bom odgovarjal, ker se mi zdi prenzikotno v ta-

ko resnih časih kakor v njih živimo. Zato prepu-
ščam ta posel radevolje onim, ki ne poznajo de-
lavskega položaja, in ki se boje proletarskega raz-
sodišča, kakor so to sami napisali, in ki čutijo, da
je blatenje, zmerjanje, namigavanje in podtikavanje
na njih nekaj vzvišenega in moralnega, vendar pa
morale in odkritosrčnosti nimajo, ker če bi jo ime-
li, bi to, kar danes pišejo, takrat v obraz povedali
kaj je prav in kaj ni, kakor sem to jaz povedal
javno v časopisu, ne pa šele potem, ko več v nji-
hov rog ne trobiš s celo paro. To se mi zdi pre-
cej zahrbtno in neodkritosrčno, tako delajo ljudje,
ki nimajo morale in odkritosrčnosti. Dokler v njihov
rog trobiš, si najboljši, kakor hitro se pa predrzneš
drugače misliti, si pa največja baraba in škodljivec
del. pokreta.

Pa tudi to nas ne bo oviralo pri našem delu
za konsolidacijo delavskega pokreta. Delavstvo je
živelo v borbi in v njej ostanemo do končne zma-
ge. — Iv. Krušič.

Krušič torej ne mara odgovarjati na sto očit-
kov z najrazličnejših strani, pred katerimi bi se jav-
no oprati moral. On se zadovoljuje samo pavšalno
očitati tajništvo in uredništvu blatenje, zmerjanje,
namigavanje, podtikavanje, nemoralnost in neodkri-
tosrčnost, ne da bi se potrudil za te svoje trditve
navesti vsaj po en dokaz! Tudi nam se ne zdi potre-
bno grabiti ga na široko za to histerično ceptanje.
Materiala je v zadnjih »Naprejih« dovolj, tem slabše
za one, ki ne smatrajo za svojo dolžnost, da si to
gradivo natančno ogledajo in si po njem ustvarijo
svojo sodbo in obsodbo. Za stranko ne bo abso-
lutno nobena škoda, če takšnega nepoučenca izgubi.
Samo eno: Krušič pravi, da je tajniku zedinjenje
proletariata, enotna organizacija in delavski položaj
prazna slama. Zdaj si pa prečitajte članek »Revo-
lucionar zahteva sejo« v 86. »Napreju«, pa se pre-
pričajte, da je tam napisano: »Seja bo gotovo mo-
rala biti, da bi je bilo pa baš zdajle treba, da bi ves
dan zgubili z mlatenjem prazne slame o Krušičevi
revoluciji, to se nam nikakor ne zdi potrebno. Tisti
člani (pokr. odbora) pa, ki mislijo, da je seja ta-
koj potrebna, naj se priglase, zraven pa naj pove-
do, odkod naj vzame stranka denar za drugo se-
jo, ki bo morala biti zaradi stvarnih in neodoljli-
vih zadev, ki so v zvezi s »Slogo«, s kongresom
s polletno bilanco itd.« In kaj je Krušič iz tega na-
redil, tisti Krušič, ki seveda nikogar drugega ne vi-
di med nasprotniki svojega klavnega obračanja po
vetru kakor tajnika, prav tako kakor ne vidi kak
korunovski demagog nikogar drugega pri nas kakor
eno samo osebo Bernota! Te perfidije se obsojajo
same. Še huje jih pa obsoja dopis preprostega de-
lavca iz Trbovelj, ki ga tukaj ponatiskujemo v ka-
rakterizacijo načina, kako Krušič »zedinja proleta-
riat« in »zmaguje«:

Trbovlje. [Malo pojasnila k članskemu zbo-
rovanju naše kraj. org. SSJ, dne 25. 7.] Ko je s.
Krušič sestanek otvoril, je takoj poudaril, Ne bom
dosti govoril, da ne bo kdo rekel, da pripravim. —
Ali žal, takoj potem je na to pozabil, Povedal je
dnevni red, in sicer strankine razmere in razno.
nato je ponudil članom debato.

Nato se oglasi s. Majdič in pravi da je moja
dolžnost pojasniti to, kar pišem. Krušič je posegel
vmes: Bom pa jaz povedal, kaj piše. Laži piše
Mrzelj. Pravi, da apela revirne konference ni nihče
podpisal. Poglejmo pa 18 zaupnikov, ki so podpi-
sani na tem apelu [in ki so med nimi bili takšni,
ki so potem v »Napreju« polemizirali proti njemu,
kaj ne? Če hoče Krušič te podpise tako razlagati,
kakor da se podpisani tudi strinjajo z vsebino pod-
pisanega, je to prekleto zavijanje! Ur.] To je prva
Mrzeljeva laž. Sedaj pride druga. Mrzelj piše o
tem, kdo je sestavil predlog. Na seji 22. 6. smo
sklepali, da pride vsak s svojim predlogom na
sejo 6. 7. in, Mrzelj, ti si tisti, ki nisi prišel z no-
benim predlogom. In takih laži bi bilo mogoče do-
sti dokazati. Sedaj boste videli, kaj piše. — Na to
odgovarjam jaz: Sodrugi, vzemite v roke »Naprej«

in pogledajte si tisti članek. [Dopis iz Trbovelj v zadnjem
»Ljudskem glasu«. Ur.] Slišali ste Krušiča govoriti,
potom pa sami sodite, ali lažem jaz ali laže Krušič.
V članku stoji, da člani ne pa zaupniki niso tistega
apela ne čitali ne slišali, še toliko manj pa glasova-
vali zanj [namreč na kaki seji organizacije SSJ v
Trbovljah pred njegovo objavo, ur.]. Kdo laže?
Potem pravi Krušič, da sem bil jaz tisti, ki nisem
prišel z nobenim predlogom na sejo 6. 7. Sodrugi,
ki ste bili na tisti seji, povejte, česar se gotovo
prav dobro spominjate, da sem jaz predlagal na
tisti seji sledeče: Z naše strani smo že dvakrat
klečepazili okrog njih za skupnost delavstva, en-
krat v Hamburgu, drugič v Beogradu in obakrat so
nas generali v obraz napljuvali. Po mojem miš-
ljenju dajmo zdaj napraviti takole: Izdajmo apel na
delavstvo obeh struj, da bi povabili dva ali tri na
naš kongres in naj pooblastijo delavci »Socialisto-
ve« struje tiste, ki jim največ zaupajo, in naj pri-
dejo na kongres z resolucijami, kaj da mislijo, če
so za skupnost ali ne. Pa bomo mi na kongresu
pokazali, da smo v resnici za skupnost, a ne tako
kakor oni. — To je bil moj predlog in tako so se te
moje »laži« zvalile Krušiču na hrbel, da jih je ves
sestaneke videl. To je še dobro, da Krušiča sram
ni. Odkrito povem, da mi v vseh mojih člankih ne
more niti ene laži dokazati.

Člani so se nato razburjali čedalje bolj, Kru-
šič pa je odgovarjal: Saj jaz nisem odvisen od
vas in niti od organizacije. Odvisen sem samo od
svojega dela. Lahko vse skupaj pustim, pa delajte
sami. [Čisto socialistična naziranja, ki si jih naj
Trboveljčani dobro prečitajo in premislijo! Ur.]

Nato je s. Rinaldo predlagal na glasovanje
resolucijo, ki je bila objavljena v »Ljudskem glasu«
šte. 28, v 1. 1923, oz. v »Lj. gl.« št. 30. t. l. in ki
se imenuje »K zedinjenju«. In sedaj pa ni Krušiču
drugo kazalo, kakor pričeti svoj stari rožni venec,
kakor ga večkrat slišimo od njega, Potem sem bil
jaz napaden zaradi »Sloge«, češ da jaz lahko dajem
na hranilne vloge, ker ne plačujem strokovne or-
ganizacije. Povedal sem jim zakaj. [To bo dobro
povedati tudi v »Napreju«.

Nato sem bil zopet pohvaljen, zakaj da se ni-
sem praznovanja 1. maja udeležil. Povedal sem jim
tudi to in bom enkrat tudi v »Napreju« pove-
dal, [Sodr. Mrzelj ima priliko razložiti to stvar, ker
nam je bil poslan tozadeven dopis. Tako je dobro,
v javnosti naj se vse govorice razčistijo! Ur.]

Sodr. Krušič je nato zahteval, da me morajo
izključiti. [I seveda! Delavca, ki hoče s svojo
glavo misliti, ven, Kristana pa noter! To je
smisel Krušičevega »zedinjenja«, kdor se zdaj ne
vidi, ga je res treba obžalovati. Ur.] Jaz sem bil
tako pri volji, samo po pravilniku sem zahteval,
da me izključijo, ker pravilnik je več kakor en sam
član. Nato se je oglasil s. Majdič: Ne, izključiti ne,
samo to povej, odkod si ti plačan. — Jaz odgovo-
rim: Za tako delo od tebe. —

Potem se je Krušič zopet oglašil, češ, da na-
vzoči ne razumemo tistega apela. [No, to, da stre-
mi Krušič za zedinjenjem brez sklepov našega kon-
gresa in da hoče v ta namen žrtvovati tudi pravil-
nik, ne da bi naš kongres prejel o tem sklepal, to
večina Trboveljčanov nenda dobro razume in to je
glavno! Ur.]

Potem je razlagal, da se »Naprej« vzdržuje
iz dohodkov »Sloge«, kakor se je svojčas vzdrže-
val iz dohodkov Konsumnega društva. [Samo s to
razliko, da je takrat to delal Kristan tajno in nepo-
šteno na svojo roko, sedaj se pa to dela pošteno
in javno, tako da vse delavstvo ve in že s tem tu-
di tako strinja, da je na podoben infamen napad v
»Socialistu« stanje hranilnih vlog naenkrat zraslo
za kakih novih 20.000 Din — da niti enega Kru-
šičevega vinarja ni vmes, čeprav se je na zadnjem
kongresu tako vedel, kakor da bo »Sloga« vsa nje-
gova. Tako odgovarja delavstvo na razbijaške po-
skuse proti »Napreju« in »Slogi«. Ur.]

Nato je govoril o tem, da je bil članek »Raz-
bijmo strokovne organizacije« napisan v tajništvu.
[Sodr. Mrzelj je menda napačno slišal. Članka s tem

Jaz nisem nikdar nikjer govoril o Krušču zahrbtno, nikdar če ga ni bilo zraven, pač pa sem imel navado v „Napreju“ povedati, da so vsi slišali. Zdaj pa pravi Krušič, da je javna debata v časopisu njegova navada! Sočasno pa proti tej navadi piše in jo imenuje blatenje. Dokler bodo Kristanove rezerve tako nerodne, ne bodo dosegle prav nobenega uspeha, Zlasti pa ne, če vemo, da govori to človek, ki si ni upal v „Napreju“ govoriti proti zvezi stranke z zadrugo, ampak je šele na kongresu nepričakovano začel s svojo dema-

gogijo, in pozneje — sodrugi, res mlatimo prazno slamo, kar je bilo o Krušiču povedati, je že vse povedano v „Naprejevih“ številkah, zlasti v 79. in 86. Samo to je še dobro pripomniti, da imam navado vselej najprej med štirimi očmi povedati, potem šele, če to nič ne pomaga, povem bolj javno. Tako n. pr. sem pred 2 leti, ko je bil Svetek še naš [ali se vsaj kazal našega] najprej Krušiču samemu povedal, da ga je Svetek napram meni obdolžil zveze s Čobalom, in sicer umazane, dobičkasne zveze, ki je prinesla Čobalu v kons. društvu „Posavje“ dolgoletno službeno pogodbo [kakor Kristanovcem v Kons. društvu za Slov.] — pa prav škoda, da sem to povedal osumljencu, namesto da bi šel diplomatsko policijsko pot, kajti šele letos smo zvedeli, da ima Čobal res tako pogodbo in da bi bila Krušičeva dolžnost — če je čist — že takrat jo razkrinkati!

Enako je bilo, ko sem zvedel, kako so bili delegati rudarske Unije pred kongresom te Unije hudi, ker jih je hotel Krušič demagoško preparirati. Povedal sem to Krušiču „v obraz“. Ko sem začel opaziti, da Krušiču ni prav, če se strankine finance popravljajo, zlasti ko si je vzel iz pol. org. denar za svoje shode v Mežiški dolini, kjer je sočasno govoril v imenu rudarske Unije in pol. stranke, in je bilo dogovorjeno, da bo krila stroške Unija, sem povedal to najprej njemu, potem Trboveljčanom na občnem zboru kraj. pol. org. SSJ in potem ko niti to ni pomagalo, tudi na kongresu. Ali ni tako? In ko sem videl, da je Krušič nasprotnik „Skupnega doma“, sem pisal organizaciji v Trbovlje iz tajništva, da bi bilo treba v Trbovljah sestanka, da se o pravilih „Skupnega doma“ preženejo eventualni pomisleki — toda niti odgovora ni bilo! Zdaj pa so vprašali rudarji, zakaj še ni bilo v Trbovljah diskusije o tem! To se pravi, da o tem dopisu ničesar ne vedo. I seveda! Leskošek in Bernot sta za Trbovlje kontumacirana, ker je zelo škodljivo, če rudarji vidijo da se da brez alkohola boljše eksistirati nego z njim, zlasti da so misli čistejše.

Sploh ni bilo prav nobenega očitka, ki bi ga ne bil Krušič slišal najprej sam, da je imel priliko popraviti zmoto sam. Tako je bilo tudi s Kopačem, Golouhom, Tokanom, Svetkom, Korunom in drugimi generali, zlasti pa z vsemi, ki sem jih smatral za poštenjake n. pr. z Uratnikom in Krušičem. Ali sem jaz kriv, da so začeli rajši napadati pravilnik, namesto da bi napadali svoje napake?

Ne, gospoda! Pri načelu javnosti ne boste uganjali demagogije! Če se združujete med seboj, ker iščete drug pri drugem zaščito, da lahko še ostanete stari grešniki, vam proletariat ne bo verjel, da delate to zaradi združitve proletariata! Tudi vam ne bo pomagalo, da kričite proti Kristanu — po delu vas homo sodili. Kristan je danes vaš nevidni, pa povsod občuteni papež! Pa tudi on se ne more zgovarjati, da delam proti njemu zahrbtno, kajti že pred 13 leti sem mu v obraz povedal, da je socialistični far! — Z. Bernot,

Iz stranke.

Velenje. Volilni shod se bo vršil 3. avgusta ob pol 10. pri Pleteršku v Pesjem. Vsi volilci, zlasti pa člani polit. org. in somišljeniki se vabijo, da se shoda sigurno udeležijo. Tudi kandidati bodo seveda navzoči.

Tiskovni sklad.

Od 1. I. do 22. VII. 1924	Din 3.534'65
Jože Igo, Črna [pomotoma izpušč.]	15.—
Anton Dolinšek, Litijska [pomot. izpušč.]	2.—
Vinko Požar, Cerklje	3.50

Od 1. I. do 29. VII. 1924 skupaj Din 3.555'15

Proti roparskim vitezom.

Od 1. I. do 15. VII.	Din 747'75
Franc Ferk Zbirka 25 VII.	37.50
Z. B. neizrabljene potnine 25. VII. 1924	40.—
Od 1. I. do 29. VII. 1924. skupaj	Din 825.25

Strokovno gibanje.

Osrednje društvo kovinarjev je bila ena najboljših strokovnih organizacij na Slovenskem — vse do takrat, ko so korunovski generali v Strok. kom. to organizacijo „zedinili“ v Savez metalških radnika Jugoslavije. To zedinjenje samo na sebi bi pomenilo gotovo napredek, gre pa za to, kako se je potem zedinjenje praktično izvršilo. Izvršilo se je tako, da so generali Osrednje društvo razpustili, še predno so bila pravila novega Saveza metalških radnika sprejeta. Seveda so začele oblasti izvajati konsekvence: po Gorenjskem, tam, kjer je jedro kovinarjev, ne dovoljujejo nobenih organizacijskih kovinarskih sestankov, godi se celo, da prejšnje podružnice ODK ne morejo voliti delegatov za nedeljski strokovni kongres! „Delavec“ sedaj „protestira“, da se tem kovinarjem krivica godi. Veste kaj pravimo mi na to? Mi pravimo, da je generalska klika v Strok. kom. tak položaj namenoma ustvarila, ker je pri tem špekulirala na to, da člani v izrednih razmerah ne bodo mogli voliti in poslati na kongres takšne delegate, ki bi kluki ne bili všeč. Gorenjski kovinarji so namreč jedro naše tamošnje SSJ! Klika je delala pri tem seveda zopet roko v roki z žerjavovsko vladno kliko, čeprav proti nji navidez protestira. Te svoje trditve si upamo mi

javno zapisati in jih predložiti vsemu delavstvu v premitljevanje in razčiščenje! In potem prihajajo „zedinjevalci“, ki trdijo, da smo mi tisti, ki razbijamo strokovno gibanje! In hočejo, da se gremo pogajati s temi ljudmi, ki jim postane blato vsak cekin, katerega jim delavstvo hočeš ali nočeš zaupa! In potem zahtevajo, naj bi takšnim ljudem tudi mi zaupali svoj cekin — organizacije in pravilnik!

Odsek za poljedelske delavce je ustanovila Splošna delavska Unija v Celju. V tem odseku imajo možnost, da se organizirajo poljedelski delavci raznovrstnih kategorij v veliki delavski fronti SDU, ki je prva organizacija v Jugoslaviji, katere je začela gojiti poljedelsko gibanje na strokovnem polju. Kot član lahko pristopi vsak, hodiš dlnar, hlapec ali viničar in tudi gozdni delavci in splavarji [flosarji]. Pristopnina znaša 5 Din. Vse dopise radi pristopa ali radi informacij je nasloviti na: Tajništvo Splošne delavske Unije Jugoslavije v Celju, Ljubljanska cesta šte. 10. [hotel pri Kroni.]

Iz Maribora. Savez železničarjev Jugoslavije je sklical železničarski shod 25. t. m. z dnevnim redom: 1. Izplačilo delavcem; 2. prevedba uslužbencev; 3. organizacija. Predsedoval je Ozmec, poročal pa Bahun. V svojem poročilu se je dotaknil delavske plače na uro ter omenil, da je on proti takšnemu plačilu. Izvede se naj akcija, da se to odpravi. Na vprašanje: kaj naj pride namesto takšnega plačila, nam ni dal pojasnila. Mi mislimo, ker smo delavci sedaj najbolj prizadeti, da bi bil Bahun bolje storil, da je molčal zaradi teh plač, če pa tega že ni mogel storiti, naj bi se rajši zato zavzel, da nam takoj izplačajo difference med sedanjo plačo in prehodno, ker v današnjih razmerah je boljše nekaj kakor nič. Razliko moramo dobiti od 1. okt. 1923, kakor so dozdaj dobili tudi že pod drugimi direkcijami. Vaša dolžnost bi pa bila, Bahun, da bi se za to zavzel, da nam to takoj izplačajo, potem pa naj pridejo po vrsti druge akcije, da se naše razmere izboljšajo. Ker pa vidimo, da vi tega niste zmožni, ali pa nečete, bomo pa sami zadevo v roke vzeli in jo speljali tudi proti vaši volji. G. Lorber se je napram nekemu delavcu izrazil: Nastavljenici smo svoje že dobili, vi pa iščite! — Vprašamo tega koruznega socialista, če je to socialistično. Vam delavcem pa kliče: organizirajte se tudi politično pri SSJ, naročite si „Naprej“. Ljudski glas ali pa „Vorwärts“ in počasi bomo že zmagali. Vidimo, da se edino ta stranka in edino ti listi res odkritosrčno in odločno zavzemajo za naše zahteve in nas učijo kako se nam je boriti proti notranjim in zunanjim sovražnikom proletarske osvoboditve! — Več delavcev železničarjev, ki so spregledali, [Ur.: Eto, kako se radi naše brezpogojne doslednosti in spoštovanja do pravilnika, ne pa do avtoritete posameznih voditeljev širi prava zedinjevalna misel med proletarstvom na vseh koncih in krajih, tista misel, ki bi jo nekateri še vedno radi pomazali s tem, da zahtevajo naj postanemo nedosledni in zakurimo s pravilnikom peč! Proletariat dobiva zaupanje, ker vidi našo doslednost in se nam približuje. Obenem s tem dopisom smo dobili nekaj novih naročnikov na naše liste — to je zedinjenje!]

Gospodarstvo.

30. VII. 1924.

„Sloga“ r. z. z. o. p. [bodoči „Skupni dom“]: 137 članov s polno vplačanim deležem. [Izmed teh 10 žen — 730%]

Od prej vloženih hranilnih vlog	Din 71.436'47
ta teden vplačanih	2.730'—

Stanje	Din 74.166'47
--------	---------------

Valute. Dolar je vreden 84'45, angleški funt 372.—, francoski frank 4'37, češkoslovaška krona 2'51, 100 av. kron 11'91 p, 100 Din 6'40 švic. frank.

Delavci!

Kdor inserira v drugih listih, v „Napreju“ pa ne, ta sam dovolj jasno pove, da ne mara odjemalcev iz delavskih vrst. V vaših rokah je, kakšno

inseriratno politiko

delajo trgovci. Trgovci so bolj navezani na vas nego vi nanje!

Dopisi.

VSEM SODRUGOM, KI SE ČUDIJO, DA SEM ZAČEL PISATI V „NAPREJ“.

Vsi, ki smo skupaj delovali za izboljšanje človeške družbe, smo se z nekako nezavednostjo ločili na dva pota, tako da ne korakamo več skupaj. Jaz posebno moram svoje bolečine povedati. Stojim na tistem oglu, kjer se pota cepita. Lahko bi natančno grajal osebnosti, pa rajši se zadržim, ker čimbolj se osebnost preklanja, tem slabše je za nas vse.

Z bolečinami vas gledam, kako blizu korakate in vendar kako narazen! Na eni strani vidim, kako se sodrugi brez vsake brige posmehujejo; Mi imamo prav! — Na drugi strani pa ravno tako: Mi nočemo onih klicati, bodo že sami prišli sem, — Na oni strani spet tako.

Sodrugi, jaz kličem za obema skupinama: Ne bodite tako trmoglavi in ne imejte v mislih: Samo mi hodimo po pravi poti! — Obe poti sta napačni, dokler se boste samo prepirali. Sodrugi, zakaj vedno v močvirje in zaraslo grmovje? Zakaj ne naravnost naprej do cilja, ki hodiše vsi proti njemu? Seveda je treba tudi tukaj stezo narediti, toda če pojdemo skupaj, bo kmalu tudi ta pot naravnost v lepem stanju, da bodo še drugi, ki sedaj niso na tej poti, za nami prišli.

Sodrugi voditelji, ne pojdite tako z jezo drug proti drugemu, ali ne veste, da je tisti pravi socialist, ki svojo jezo premaga in je sodnik sam proti sebi?

Velika množica za vami kliče: Sodrugi, ki ste spredaj, pokažite nam pravo pot! Kje je tista šola, ki ste nam pravili, da se bomo v njej izobražili, tako da bomo res vsi bratje, stari in mladi? Vodite nas v naravo in učite in učite nas, kako bo pristajala Svoboda do nas vseh! Dosedaj smo bili vse naše zlate čase v tovarnah, med dimi, med gučanjem strojev, pri večnem delu vseh vrst, tako da nismo nič videli in slišali. Mi kmetje, duševni delavci, dijaki, vsi smo spali, sedaj smo malo spregledali in hočemo človeškega življenja. Pošteno delo 8 ur, osem ur pa počitek in osem ur na dan za izobrazbo, ki smo jo zamudili! Hočemo ljubezni do bližnjega kakor do samega sebe!

Vse to se mi je zdelo slišati, ko sem bil aprila meseca v domovini.

Sodrugi, voditelji, ali vi nič ne slišate? Ali nimate nič težke vesti, ko zadržujete proletariat tako nazaj?

Kakor sem na svoja ušesa slišal in na svoje oči videl, ste imeli v Celju, v hotelu Evropi neko konferenco. Kako so se nekateri višji sodrugi smejali, ko ste sklepali bojkot proti delavskemu listu „Napreju“! To ni pravilna taktika. Najmanj pa s strani nekih mlajših voditeljev, ki preveč govorijo in premalo mislijo. Tako dolgo se zaganjajo s svojimi govori, da nazadnje še sami ne vedo, kaj hočejo. Sodrugi, desetkrat premislite je boljše kakor pa enkrat napačno izgovoriti. Edino eden sodrugov se je zadržal kot mož socialist, ki ni poznal osebnosti kakor drugi. To je bil neki Mariborčan. Lahko bi vsakega posameznega navedel, kdo je sposoben za proletarskega voditelja.

Nekateri sodrugi vodijo čisto otročji boj proti sodrugu Bernotu, češ da ja bedak. In sem rekel: Kaj pa ta in ta sodrug, ki je od vas stran odstopil [ali ste ga izključili]? — Dobil sem zopet odgovor: To so sami bedaki! — No, mogoče sem sedaj še sam bedak, ker pišem v „Napreju“, kaj ne?

Marsikateri teh sodrugov bo rekel: Kaj pa ta Oset hoče, saj je pijanec?! — Saj se ne bom zlagal: bil sem res v takšni družbi, da smo se večkrat spozabili in nismo vedeli, da imamo že dosti. Kakor sem pa začel socializem spoznavati, sem se boril proti samemu sebi na vse načine, kako bi se poboljšal in alkohol opustil, ko so nekateri sodrugi učili boj proti alkoholu, sem jim na tihem dal prav. Nekateri so se upirali vsakemu pametnemu govoru. Sedaj sem se premagal, da pijem samo za potrebo ter ne toliko, da bi mojemu umu škodovalo. [Ur.: To je že dosti, dober korak dalje pa bo napravil s. O. gotovo s tem, da ne bo niti za „potrebo“ pil, ker te potrebe po nobenem pravem znanstvu ni. Pa o tem se bo z učenjem že še sam prepričal.] Sedaj, ko se čutim zdravega socialista, si usojam kritizirati delovanje socialističnega vodstva obeh skupin, Pa nisem Bernotovec, temveč Osetovec, socialistovec, za pravilnik!

Torej: zakaj pišem v „Napreju“?

Prvič zato, ker je bil „Naprej“ prvi socialistični list po prevratu. Tisti ubogi list, ki ste ga imeli poprej vsi v svojih rokah. Po trboveljskem kongresu je bil sprejet zopet po večini delegatov kot glavno socialistično glasilo. Ker pa ta večina ni ugajala par generalom Kristanovega kalibra so stopili v stavko, v stavko, ne v opozicijo! To stavko imenujem jaz vojno napoved proti nam, proti stranki, ki se je priborila do pravilnika!

To je dokaz, da smo mi večina in zvesti prvotni stranki, ker če bi manjšina bila pri nas, bi si gotovo ne mogli „Napreja“ prilastiti in ga obdržati. In sodrugi, ali že kaj mislite, kaj pravi socializem, da par oseb nima pravice izrabljati socializem, če ga ne izvršujejo, temveč mu škodujejo?

Tu se bo gotovo še kdo oglasil, češ: Mi smo zedinjeni v Internacionali! — Seveda, to je lahko. Nekateri voditelji pridejo kot delegati na Internacionalni kongres, pa rečejo: Mi smo socialisti iz te in te države in bi se radi zedinili! — Seveda ne bodo zavrnjeni, če pridejo kot prvi [in če imajo denar, da lahko prej pridejo nego stranka, ki ga nima! ur.] Kako pa njih „stranka“ izgleda, tega ne povedo. [Pa počasi bo tudi ta resnica prišla na dan, še prej nego si marsikdo misli! ur.]

Sodrugi, najprvo naredi v svoji hiši red, potem šele lahko greš kam drugam združevati se tako, da se ne boš blamiral — pa ne samo sebe blamiral, temveč še druge, ki, socializem res dobro poznajo!

Kaj več drugič. Dosedaj samo skozi eno okno, ker naša hiša ima veliko oken, tako da vidimo naokrog. Pa brez zamere pri tistem, ki se kaj užejenega čutil Saj je sam kriv!

Franc Oset.

Trnovlje pri Celju. Tukaj se je vršila 6. jul. veselica na korist požarne brambe. Društvo si je nadelo ime „nepolitično“. „brez vsakršnega strankarstva“, pa človek obrača. klerikalci so pa obrnili. Ko so se napili rujnega vina, so začeli kazati svo-velikodušno klerikalno prepričanje in pa ljubezen-de delavnega ljudstva. Najhuje je rjovel oberkleri-kalec Jožef Veber, po domače Jur: „Tukaj nimajo socialisti nič opraviti in tudi kočarji nič, drugi sploh nič, samo mi klerikalci. Ker le mi smo pol-nopravna človeška družba, imamo toliko denarja, da vso to siročad z denarjem obsujemo!“ Tako je kričal. Jur, Jur, si že pozabil, kako se je godilo svojemu očetu? Pazi s svojim napuhom, da se še tebi ne zgodi kaj enakega. Nadalje se je kazal prist-nega klerikalca Franc Mahne, ki je še pred par leti nesel križ v hlev, da bi mu čuval svinje po-gina. Seveda mu je pri tem brihtnem poslu sekun-dirala njegova zakonska polovica. Kot tretji kleri-kalni magnat pa se je kazal Dolarjev Jurče, ki si še klerikalnega imena ne zasluži. Mi pa pravimo tako, kakor od klerikalcev slišimo, da Bog že ve, zakaj kozi rog odbije! Da je bila štiripresna de-teljica cela, se je ostalim trem pridružil seveda Štefan Štepišnik, ki je bil nekdo posestnik kras-nega posestva, ki se pa svojčas ni spomnil na var-čevanje, pač pa le na razsajanje, popivanje in pre-tepanje po pristni klerikalni vzgojni morali. Tako je tudi istega večera pokazal svojo nežno pobož-nost s tem, da je nekemu delavcu zalučal kos o-peke v glavo s hodnika Tomaževega hleva in re-ku: „Tu imaš socialista!“ in je nato po zajčje od-kuril. Predno končamo, naj še to omenimo, da je Jur zgrabil starega delavca Franca Košenina in ga vrgel po klopih, ker se drugi niso hoteli pretepati. To uslugo pa mu je napravil za plačilo, ker je Košenina za bodočo brigadno zbral ves denar in bi Trnovljčani brez njegove pomoči brigadno tako kmalu ne imeli, bolje rečeno nikoli. Košenini pa kličemo: Ali jih inkvizitorje sedaj poznaš? — Res-nične so besede v sv. pismu, ki pravi: Po glasu in po dejanja jih boste spoznali. Tu smo navedli lepo vrsto njihovega pobožnega partizanstva. Vsem izkoriščanim kličemo: Strmite svoje vrste v močni organizaciji, da dosežemo čim preje pravičnejši družabni red! Se še bomo videli! — Prizdeti.

Gorje pri Bledu. Dne 29. junija so se vršile pri nas občinske volitve. Ker je bila politična or-ganizacija pri nas premajhna, smo sporočili vso zadevo strokovno organiziranim delavcem; sklicali smo tozadevno diskusijo, iz katere je zrasla zdru-žena delavska lista za občinske volitve. Pa kakor se maščuje nad delavstvom vsak kompromis, tako je tudi tukaj bilo. Na listi so bili prvi člani SSJ, vmes 1 nar. socialist, nadalje pa člani strokovnih gospodarskih in izobraževalnih organizacij. Pa ka-kor povsod, tako so se narodnjakarji tudi tukaj iz-kazali za izdajice, namesto da bi volili našo listo, so volili rajši klerikalce, to pa zato, ker smo jim zadnji dan črtali dva odbornika, ki sta se v tem času izkazala kot orjunaša! (Torej res ni druge poti, kakor utrditi in povečati tudi politično organizacijo! Strokovne in druge enotne fronte kratkoma niso za politični boj, to nas bo skušnja počasi že nau-čila! Op. ur.) Po zaslugi kompromisa smo zgubili enega odbornika v korist klerikalcem, ki so dobili 14 odbornikov mi 8, samostojneži pa 3. Nekaj je škodovalo tudi to, da nimamo reda v novi kovinar-ski organizaciji SMRJ. Naše podružnice še zdaj niso priznane od oblasti, staro podružnico Osrednjega društva kovinarjev smo pa z zedinjenjem izgubili. Nekateri člani že mrmrajo, kam smo zdaj ta čas pravzaprav plačevali prispevke, ko stare organiza-cije že ni, nove pa še ni. Torej imamo organiza-cijo kovinarjev brez organizacije pod diktaturo ze-lenega omizja. Torej le pišite v „Napreju“, le pišite in pišite o zelenih mizah ker tako je in nič drugače. Pišite tako dolgo, da bo slednji proletarec spoznal to čedno gardo!

Iz Škofje vasi. (Odmevi občinskih volitev). Mnogi se vprašujejo, zakaj nismo zmagali pri vo-litvah. Odgovor: Zmagali nismo zato, ker je naše delavstvo večinoma še nezavedno in nedisciplinirano. Vsa čast onim zavednim delavcem, ki so se vo-litve udeležili in vrgli svoje kroglice v delavsko skrinjico. Vsa čast in hvala onim neustrašenim za-vednim delavcem, ki so brez ozira kar očitno metali kroglice v socialistično skrinjico. Še enkrat vsa čast njim! Sramota pa za one delavce, ki se iz osebnih mrženj niso udeležili volitev in vendar so in osta-nejo samo delavci! Med njimi so se celo taki nahajali, ki so druge odvrčali od volitev in se je celo eden med njimi hvalil, da nam je on sam 40 glasov po-zrl. Ali si še morete misliti večje propalice? Neiz-brisna sramota pa posebno za one delavce, ki so se dali naplavšati ter so volili Gospodarsko ali kle-rikalno stranko in tudi teh je bilo mnogo, ki so s tem izdali svoj lastni delavski stan v roke svojim tlačiteljem kapitalistom, pa naj bodo ti Gospodarske

Proletarci!

Gostilne in kavarne, ki nočejo vašega lista, najbrž tudi vašega denarja ne marajo.

Ustrezite jim!

ali pa klerikalne stranke. Ti delavci so postali svo-ji lastni grobokopi in grobokopi svojih otrok in preklestvo zavednega delavstva leži na njih. Njihovo izdajstvo se bo na njih samih in na njihovih otro-kih maščevalo. Fej Efiaktom! Volilna bitka je bila umno in smoteno zasnovana in zmaga bi bila lahka, če bi ne bilo med delavci samimi hujšakci, ki so pljuvali v svojo lastno skledo ter delali z vso moč-jo proti lastni stranki. Seveda se ni mogla in smela vsakomur razlagati naša taktika in tako so si pre-mnogi nevedneži in nezavedneži krivo razlagali o-snutek volilne bitke, ker so premalo mislili, ter so postali žalostni sužnji Gospodarske ali klerikalne stranke, ki sta delavce samo tedaj poznali, ko sta potrebovali njihovih kroglic, a sedaj jih pa prezi-rata in zaničujeta in se v zasmeh onim delavcem, ki so ju volili, na vso moč borita združeno proti delavcem. Pozabiti tudi ne smemo Fazarinca, trgo-vca in gostilničarja v Trnovljah, ki je reven prišel v Trnovlje, ter je tu neznanško obogatel, večinoma od delavskih grošev, v zahvalo zato so pa vsi trno-veljski Fazarinci tudi demokrat Ant. Fazarinc, trgo-vec v Celju, na vso moč nastopali proti delavcem. Fazarince si bo treba zapomniti in jim ob priliki posvetiti več časa. Kaj če bi jim samo dr. Ogrizek nosil svoje groše? Istotako bi bilo dobro posve-titi več pažnje Antonu Rondlu, gostilničarju v Arcliau. Ž njim se bomo še mnogo bavili, posebno kot z go-stilničarjem, bolj nego bo njemu ljubo. Anton Rondl ima le malo posestvece in bi moral biti socialist, če bi se zavedal. Ej, spoznanje samega sebe, kako si ti težko! Kdaj bo ljudi srečala pamet? Mnogo bi še imeli za pokrtačenje po škofjevaški občini, ali za danes opustimo to, da preidemo na druge stva-ri. — Naš klub socialističnih občinskih odbornikov bo imel mnogo dela in še hude boje, če bo hotel kaj doseči za blagor revnega ljudstva. Treba bo posvetiti več pažnje za primerno oskrbo občinskih ubožcev, ki ne morejo več delati. Treba se bo tudi boriti za popravilo občinske ceste na Glinško, ki je strašno grda, istotako se bo treba tudi boriti za po-pravilo občinske ceste od Lakužjeka in Ramšaka pa do Štata v vojniški okolici. Ta cesta je tako strašno slaba, da na več krajih že ni mogoče več praznega voza iz mlak izpeljati. Pa tudi za popra-vilo občinskih cest po Zadobravi in Lahovni se bo moralo kaj storiti. Pregled rekrutnih seznamov za

cela tri leta nazaj je tudi potreben, ker v njem so rubrike, ki se lahko različno in poljubno izpolnjujejo. Tu je treba več pažnje vsem socialističnim odbor-nikom po vseh občinah, kjer so. Pozivamo vas vse socialistične odbornike po vseh občinah, da posve-tite več pažnje občinskemu uradovanju vsepovsod! Vaša sveta dolžnost je, da začnete brezobziren boj z vso silo svojega duha za pravice razžaljenega in ponižanega ubogega ljudstva. Občine lahko uhogim ljudem mnogo koristijo, pa tudi škodujejo, kar še vi ne veste! Ne se sramovati tega boja za uboge ljudi, saj ga je že Kristus bojeval, saj je to vzvi-šeno delo in biti zaveden socialist, bodi delavcu po-nos. Ker naša sveta socialistična ideja je naravna in prišel bo dan, ko se bo trpeče človeštvo vse-povsod prebudilo iz duševnega sna in se bo z du-šo in telesom z vso močjo oklenilo te prelepe, a za sedaj še mnogim neumevne ideje, ki jih bo re-šila in ki jo sedaj zaničujejo, zato ker je ne razu-mejo, kakor tudi ne razumejo več Kristusovega na-uka ali zapovedi: Ljubite svojega bližnjega kakor sami sebe! — Tu se je vršil velik orlovski tabor. Ce-lo noč ni bilo ne konca ne kraja kričanja, pred cerkvijo je govorilo več farovških govornikov, ki so Orle seveda povzdigovali. Tako se pri nas ve-ra in politika meša in že ni več daleč čas, ko bo-do Slovenci popolni malikovalci postali. Stariši, sva-rimo vas, kličemo vam: Ne puščajte svojih otrok, sinov in hčera v orlovsko družva, ker tam se sa-mo pohujšujejo, ne sicer od duhovnikov, temveč med seboj! Dajte jim kaj dela doma, kar jim bo več koristilo in jih vsaj ne bo pohujševalo. Torej, stariši, ne pustite svojih otrok v orlovsko družva, če vam je blagor vaših otrok pri srcu! — Opazo-valec.

Čitajte naš tisk!

Lastnik: „Sloga“, r. z. z o. p.

Izdajatelj in odgovorni urednik:

Zvonimir Bernot

(v imenu pokr. odbora SSJ in KDZ.)

30 VII. Tiskarstvo bratov Rumpret v Krškem. 2890

T. MENCINGER

LJUBLJANA, Sv. Petra cesta šte. 43.

Specerijaka in delikatesna trgovina
VINARNA

Velika prazarna za kavu z električnim obra-
tom in uročim zrakom.

Telefon št. 192. - Brzojavlj. Mencinger Ljubljana
Poštnehranični čekovni račun št. 92.075.

Josip Vranjek,

dežnikarna v Celju, Kralja Petra cesta.

Nudi močne in moderne dežnike od 80—125 Din.

DOMAČE DELO.

Franc Szantner, Ljubljana

SELENBURGOVA ULICA 1:

Zaloga PRVOVRSTNIH ČEVLJEV za moške,
ženske in deco ter SPECIALIST za ortope-
dična in anatomska obuvala.

L. Mikuš

= TVORNICA DEŽNIKOV IN SOLNČNIKOV =
v Ljubljani, Mestni trg šte. 15

priporoča svojo bogato zalogo
dežnikov v kakršnikoli veli-
—: kosti po najnižji ceni. —:

POZORI!

Delavci kupujte kruh iz pekarn

Iv. Oberžana.

Zahtevajte ga po vseh gostilnah, trgovinah in ka-
varnah. Točna postrežba. Se priporoča Ivan
Oberžan za Kresijo 12. Poleg gostilne Janžek
v Celju.

la. usnjene suknjiče

od Din 1.400 do 1800 v črni in rujavi barvi, nadalje
nepremočljive dežne plašče

od Din 350 do 800 Vam nudi v največji izbiri
konfekcijska industrija

DRAGO SCHWAB

Ljubljana.

Dvorni trg 3.

Specialna delavnica za usnjene obleke. Pismena na-
ročila se izvršujejo točno po pošti, povzetju. Neuga-
jajoče se zamenja ali se vrne denar.

Po nižani ceni

kupite sedaj samo trpežno češko

in angleško blago za moške

in ženske obleke in razno perilo

v manufakturni in modni trgovini

Miloš Pšeničnik

CELJE, KRALJA PETRA CESTA ŠTEV. 5.

KLOBUKE

za dečke od 50 Din dalje, perilo, čev-
lje, dežnike, plašče itd. kupite najceneje
pri

Jakobu Lahu

V MARIBORU, GLAVNI TRG 2.

Znižane cene za otroške vozičke!

Novi modeli. Poslužujte se izdelkov domače tovarne otroških vozičkov
in dvokoles „TRIBUNA“ F. B. L., Ljubljana, Karlovska cesta 4. Istotam
se dobijo po nižani ceni nova dvokolesa, mali pomožni motorčki, šivalni
stroji in pnevmatika. Sprejema se v popolno popravilo za emajliranje z
ognjem in poniklanje dvokolesa, otroški vozički, šivalni stroji in razni
drugi stroji. — Prodajajo se tudi na obroke. Ceniki franco.

NAŠI IZDELKI:

Dvojnoslada ržena ŽIKA
v rdečih zavitkih,

Dvojnoslada ječmenova Žika
v modrih zavitkih,

Slajena ječmenova Žika
v zelenih zavitkih

so najboljši!

Zahtevajte te žike!